

Sygn. akt IV U 494/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 stycznia 2014r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	st. sekr. sądowy Dorota Malewicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 17 stycznia 2014r. w S.

odwołania W. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 15 marca 2013 r. Nr (...)

w sprawie W. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

oddala odwołanie

Sygn. akt: IV U 494/13 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 15 marca 2013r. znak: (...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.151§1 pkt 1 kpa odmówił uchylenia decyzji z 30 września 2011r. w części, w jakiej decyzja ta zawieszała na podstawie art.28 ustawy z 16 grudnia 2010r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw w związku z art.103a ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych prawo W. G. do emerytury za okres od 1 października 2011r. do 21 listopada 2012r. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że zawieszenie wypłaty emerytury na rzecz W. G. nastąpiło na podstawie przepisów powyższych ustaw. Decyzją z 21 grudnia 2012r. organ rentowy podjął wypłatę emerytury na rzecz ubezpieczonej od 22 listopada 2012r. Żądanie ubezpieczonej wypłaty emerytury za okres poprzedzający wznowienie wypłaty ,tj. za okres od 1 października 2011r. do 21 listopada 2012r. nie zasługuje na uwzględnienie. Wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 13 listopada 2012r. stwierdzający niekonstytucyjność przepisów stanowiących podstawę zawieszenia wypłaty wszedł w życie z dniem jego ogłoszenia ,tj. z dniem 22 listopada 2012r. i począwszy od tego dnia niekonstytucyjne przepisy utraciły moc prawną. Oznacza to, że wyrok Trybunału nie ma zastosowania do przypadającego przed dniem jego ogłoszenia ,tj. 22 listopada 2012r. okresem zawieszenia emerytur na podstawie art.28 ustawy z 16 grudnia 2010r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw w związku z art.103a ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, a to powoduje, że nie ma podstaw do wypłaty na rzecz ubezpieczonej emerytury za okres od chwili zawieszenia wypłaty ,tj. od 1 października 2011r. do chwili podjęcia wypłaty ,tj. 21 listopada 2012r.

Odwołanie od w/w decyzji złożyła W. G. wnosząc o jej zmianę i wypłatę emerytury za okres, w którym nie była ona wypłacana ,tj. od 1 października 2011r. do 21 listopada 2012r. W uzasadnieniu stanowiska powołała się na wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 13 listopada 2012r. stwierdzający niekonstytucyjność przepisów stanowiących podstawę zawieszenia wypłaty emerytury (odwołanie k.2).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie powołując się na przepisy prawa i uzasadnienie zawarte w zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie na k.9).

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 11 grudnia 2008r. W. G. wystąpiła do organu rentowego z wnioskiem o emeryturę. Pozostawała wówczas w zatrudnieniu w PSI Spółdzielczym Producentcie Sprężyn w S. (wniosek o emeryturę k.1 akt emerytalnych). Decyzją z 7 stycznia 2009r. organ rentowy przyznał W. G. poczynając od 1 grudnia 2008r. emeryturę, przy czym z uwagi na kontynuowanie przez ubezpieczoną zatrudnienia, wypłata świadczenia podlegała zawieszeniu (decyzja z 7 stycznia 2009r. o przyznaniu emerytury k.47 akt emerytalnych). Zawieszenie wypłaty emerytury dotyczyło miesiąca grudnia 2008r. ,tj. pierwszego miesiąca po ustaleniu prawa do świadczenia. Następnie decyzją z 20 stycznia 2009r., na wniosek ubezpieczonej z 12 stycznia 2009r., organ rentowy podjął wypłatę emerytury na rzecz ubezpieczonej poczynając od stycznia 2009r., co wiązało się z uchyceniem od 8 stycznia 2009r. przepisu art.103 ust.2a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych „zakazującego” łączenia pobierania świadczenia z uzyskiwaniem przychodu z tytułu zatrudnienia (wniosek ubezpieczonej o podjęcie wypłaty emerytury z 12 stycznia 2009r. k.49 i decyzja z 20 stycznia 2009r. o podjęciu wypłaty emerytury k.51 akt emerytalnych). Następnie, decyzją z 30 września 2011r. organ rentowy ponownie zawiesił wypłatę emerytury na rzecz ubezpieczonej od 1 października 2011r. w związku z kontynuowaniem przez nią zatrudnienia. Wiazało się to z wejściem w życie art.103a w/w ustawy o emeryturach i rentach, który stanowił, że prawo do emerytury podlega zawieszeniu w przypadku zatrudnienia emeryta kontynuowanego bez uprzedniego rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą, na rzecz którego wykonywał je bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury, ustalonym w decyzji organu rentowego (decyzja z 30 września 2011r. o zawieszeniu wypłaty emerytury od 1 października 2011r. k.137-138 akt emerytalnych).

W dniu 26 listopada 2012r. wpłynął do organu rentowego wniosek ubezpieczonej o podjęcie na bieżąco wypłaty emerytury zawieszonyj ze względu na kontynuowanie zatrudnienia oraz o wypłatę zaległych świadczeń poczynając od 1 października 2011r. Jako podstawę wniosku ubezpieczona wskazała wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 13 listopada 2012r. (wniosek z 26 listopada 2012r. k.139 akt emerytalnych).

Decyzją z 21 grudnia 2012r. organ rentowy podjął wypłatę emerytury od 22 listopada 2012r., tj. od daty opublikowania wyroku Trybunału Konstytucyjnego z 13 listopada 2012r. (decyzja z 21 grudnia 2012r. k.142 akt emerytalnych). Następnie zaskarżoną decyzją z 15 marca 2013r. odmówił ubezpieczonej wypłaty emerytury za okres od 1 października 2011r. do 21 listopada 2012r. (decyzja z 15 marca 2013r. k.144 akt emerytalnych).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie W. G. nie zasługiwało na uwzględnienie.

Skarżąca wystąpiła o wypłatę na jej rzecz emerytury za okres od 1 października 2011r. do 21 listopada 2012r., w którym wypłata ta była zawieszona. W stanowiącym podstawę wniosku wyroku Trybunału Konstytucyjnego z 13 listopada 2012r. Trybunał stwierdził, że art.28 ustawy z 16 grudnia 2010r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 257, poz.1726 ze zm.) w związku z art.103a ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009r. Nr 153, poz.1227 ze zm.), dodanym przez art.6 pkt 2 w/w ustawy z 16 grudnia 2010r., w zakresie, w jakim znajduje zastosowanie do osób, które nabyły prawo do emerytury przed 1 stycznia 2011r. bez konieczności rozwiązania stosunku pracy, jest niezgodny z zasadą ochrony zaufania obywatela do państwa i stanowionego przez nie prawa wynikającą z art.2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Przedstawione wyżej ustalenia pokazują, że przyczyną zawieszenia wypłaty emerytury na rzecz ubezpieczonej decyzją z 30 września 2011r. były wskazane wyżej uregulowania, tj. przepis art.28 ustawy z 16 grudnia 2010r. w zw. z art.103a ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Zauważyć jednak należy, że przywołany wyrok Trybunału Konstytucyjnego nie ma zastosowania do ubezpieczonej, gdyż w chwili przyznania ubezpieczonej emerytury, tj. w dniu 1 grudnia 2008r. obowiązywał przepis art.103 ust.2a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, który stanowił, że prawo do emerytury ulega zawieszeniu bez względu na wysokość przychodu uzyskiwanego przez emeryta z tytułu zatrudnienia kontynuowanego bez uprzedniego rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą, na rzecz którego wykonywał je bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury, ustalonym w decyzji organu rentowego. Przepis ten odnosił się do ubezpieczonej, która w chwili przyznania jej prawa do emerytury kontynuowała zatrudnienie. Wprawdzie na skutek późniejszego uchylecia tego przepisu (od 8 stycznia 2009r.) ubezpieczona mogła pobierać świadczenie kontynuując jednocześnie zatrudnienie. Jednakże w chwili nabycia prawa do emerytury sytuacja ubezpieczonej była zasadniczo inna od sytuacji tych emerytów, którzy nabyli prawo do emerytury po 8 stycznia 2009r., tj. po uchyleniu przepisu art.103 ust.2 w/w ustawy zakazującego łączenie zatrudnienia z pobieraniem świadczenia. Ta bowiem grupa emerytów nabyła prawo do emerytury pod rządem przepisów nie zakazujących kontynuowania zatrudnienia pod rygorem zawieszenia prawa do emerytury. Właśnie tej grupy emerytów dotyczy w/w wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 13 listopada 2012r., który odwołuje się do zasady ochrony zaufania obywatela do państwa i stanowionego przez nie prawa wynikającej z art.2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Taki też pogląd wyraził sam Trybunał Konstytucyjny w uzasadnieniu swojego orzeczenia.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477.14§1 kpc oddalił odwołanie ubezpieczonej jako nieuzasadnione.